

Streszczenie: Analizom poddany został synsedymencyjny – penesedymencyjny materiał wapienny występujący w osadach wieku paleocen–dolny eocen serii śląskiej, podśląskiej i skolskiej z utworów należących do piaskowców istebniańskich górnych, piaskowców ciężkowickich, piaskowców z Goryczkowca, piaskowców glaukonitowych z Czerwina, wapienia litotamniowego z Birczy oraz ilów babickich. Organogeniczny materiał wapienny wykształcony jest w postaci szczątków szkieletowych płytkowodnych organizmów, natomiast materiał nieorganogeniczny reprezentowany jest przez klasty różnego rodzaju skał wapiennych (wapienie i margle). Dominującym składnikiem okruchowego materiału wapiennego są szczątki i produkty glonów koralinowych, które zachowane są w formie rodoidów, inkrustacji oraz okruchów plech. Podrzednie występują szczątki kolonii mszywiolów, muszle mięczaków i ich okruchy, szczątki jeżowców oraz szkielety koralowców i skorupki otwornic. W badanym materiale dominują szczątki glonów koralinowych rodziny Sporolithacea oraz podrodziny Melobesioideae, w mniejszej ilości obecne są szczątki Mastophoroideae oraz glonów reprezentujących rodzinę Peyssoneliaceae. Bentoniczna fauna otwornicowa, której obecność odnotowano w analizowanych próbkach jest charakterystyczna dla płytkowodnego środowiska sedymentacji węglanowej. Ponadto w obrębie bioklastów stwierdzono występowanie struktur bioerozyjnych reprezentowanych m.in. przez ichnorodzaje *Trypanites*, *Gastrochaenolites* i *Entobia*, które świadczą o niskim tempie sedymentacji w miejscu formowania i pierwotnego spoczynku takich bioklastów. Zebrane informacje wskazują, że miejscem tworzenia się okruchowego materiału wapiennego, były płytkie strefy szelfowe obrzeżające baseny sedymentacji fliszu. Glonowy materiał wapienny reprezentuje tu głównie fację „maerl” oraz fację ławic rodoidowych. Na tych obszarach w miejscach do tego dogodnych, dochodziło okresowo do wzmożonej produkcji materiału wapiennego i jego pierwotnej sedymentacji. Nie ma dowodów na istnienie rozległych platform węglanowych i raf w czasie paleocenu–eocenu dolnego w obrębie basenów fliszowych. Sedymentacja ta była kontrolowana intensywnością dostawy materiału silikoklastycznego, zmianami poziomu morza oraz aktywnością tektoniczną regionu. Materiał dostawał się w głębsze strefy zbiornika, na obszary sedymentacji fliszu, na drodze redepozycji. Głównymi mechanizmami transportu podczas redepozycji składników wapiennych wraz z otaczającym materiałem silikoklastycznym były prądy zawieszinowe różnej gęstości oraz spływy rumoszowe.

Słowa kluczowe: paleocen, dolny eocen, flisz, okruchowy materiał wapienny, krasnorosty, płytkowodna sedymentacja węglanowa